

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XECdo/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	6906216931
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6906216931.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnej L. A., bytom Q., o vymoženie 194,48 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3 Er 343/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. mája 2014, sp. zn. 14 CoE 44/2014, a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 16. júla 2005 notárom JUDr. N. R. pod sp. zn. N 3727/2005, NZ 34306/2005.

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo 6. októbra 2010, č. k. 3 Er 343/2005 - 15, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2011, sp. zn. 17 CoE 399/2011, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne ju zastavil uznesením z 11. marca 2013, č. k. Er 343/2005 - 40. Zastavenie exekúcie právne odôvodnil ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 22 ods. 2 a § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd dospel k záveru, že splnomocnenie advokáta Mgr. B. Q., ktoré je súčasťou zmluvy o úvere, je absolútne neplatným právnym úkonom pre jeho obsahovú neurčitosť. Notárska zápisnica, ako predložený exekučný titul, teda nespĺňa materiálne a formálne predpoklady, aby sa mohla stať spôsobilým exekučným titulom, pretože plnomocenstvo udelené povinnou je v rozpore s ustanovením § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj uznanie záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka spolu s udelením súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú neplatné. Súd následne, vzhľadom na takýto právny záver, exekúciu ako nezákonne vedenú ex offio zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 20. mája 2014, sp. zn. 14 CoE 44/2014, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že vzhľadom na štádium exekúcie už nepovažuje za nutné k týmto odvolacím námietkam zaujímať osobitné stanovisko, nakoľko ich po vyhlásení exekúcie za neprípustnú už považuje po vecnej i právnej stránke za irelevantné. Pokiaľ uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú, nadobudlo právoplatnosť, v nadväznosti na takýto výrok potom súdu zo zákona vyplýva jediná alternatíva a to následne neprípustnú exekúciu zastaviť (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Preto aj dôvody uvádzané v odvolaní napadnutom uznesení, ktoré sú úplne obsahovo totožné ako dôvody uznesenia, ktorým súd vo svojom predošlom uznesení vyhlásil exekúciu za neprípustnú, sú už uvádzané nadbytočne. Návrh na prerušenie odvolacieho konania zamietol ako nedôvodný s odôvodnením, že prejudiciálne rozhodnutie Súdneho dvora ES o navrhovaných otázkach výkladu komunitárneho práva nepovažuje za potrebné a nevyhnutné pre rozhodnutie súdu a to z dôvodu, že žiadnu právne relevantnú skutočnosť nevyhnutnú pre rozhodnutie v danej exekučnej veci nepovažuje za spornú, pričom vykladá a aplikuje výlučne len vnútroštátnu právnu úpravu a nie komunitárne právo.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním v časti, ktorou sa zamietol jej návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súd rozhodol „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), súd svojím postupom oprávnenému odhal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal náležité dokazovanie, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné zastaviť, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnuť a dovolanie odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 167/2013, 3 CoE 18/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 4 ECdo 10/2013, 4 ECdo 100/2014, 4 ECdo 124/2014, 5 ECdo 1/2013, 5 ECdo 25/2013, 6 ECdo 316/2013, 7 ECdo 117/2013, 7 ECdo 153/2013, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 205/2014, 3 Oboer 67/2015, 3 OboE 44/2015, 3 Oboer 81/2015, 3 OboE 53/2015, 5 Oboer 162/2015, 5 OboE 107/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.).

V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnej povinnej právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však nepriznal povinnej náhradu trov týchto konaní, nakoľko povinná nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.